

૬૮૮૫૧

૧૯૯૯

૬૮૮૫

શ્રી જૈન કોહિનુર મંચાલ

પ્રસારક.

શ્રી સંભવજીન મંડળી

અમદાવાદ.

૫૯૯૫

શ્રી જૈનધર્મો જયતિ.
શ્રી જૈન ડોહનુર સંગ્રહ

પ્રતિધ્વ કંતા.
શ્રી સંભવજન મંડળી.
આટલી ૧ લી પ્રત ૩૦૦૦

અમતાવાદ

પાનકોને તાકે ધાંગીની વાડીમાં
“ ઝોંગ્સો વર્નાક્યુલર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં ”
નણુભાઈ રતનચંદ મારફ્ટીઆએછાણુ.

વિક્રમાર્ક ૧૯૫૪ સને ૧૯૯૮

છીંમત ૦-૨-૦

અર્પણ પત્રીકા,

શેઠ સાહેબ શેઠ જેશંગભાઈ હુડીશંગ.

મુ. અમદાવાદ.

આપ જૈનધર્મમાં અતિ શ્રદ્ધાવંત છો, અને
જ્ઞાનની વૃદ્ધિ અંતઃકરણથી ધ્વંસી જૈન ગ્રંથકા-
રેના ગુણની ગણના કરી યોગ્ય આશ્રય આપવા
ને માટે અહોનિશ અગ્રેસર રહો છો, શાસનની
ભિન્નતી કરવાને તન મન અને ધન વડે મદદ
કરવાને પછાત પડતા નથી, તેમજ આ મંડળી-
ના પ્રથમ પ્રયાશમાં આપે યોગ્ય મદદ આપવા
થી, અને આપનું ગાંભીર્ય, આદાર્ય અને દ્રઢ ધ-
ર્માનુરાગ હોવાથી આ મંડળી ખેતાનો પ્રથમ પ્ર-
યાસ આપનેજ અર્પણ કરે છે તે સ્વીકાર કરશો.

અમદાવાદ

લી.

લૂણસાવાડે મોટીપોળ } શ્રી સંભવજીન મંડળી.

ઉપોદ્ગાત.

ધર્મામિલાષી અને સ્વપ્ન બંધુઓ! આ સાધારણ ઉપદેશ પણ નહીં તેમ પદ્ય રચના પણ નહીં પરંતુ દેરાશરની વિધીની ચમત્કારી ગુંથશુધી થી થયેલું ઉપદેશ કરવામાં નિપૂણતા ધરાવનાર અને આધુનીક સમયમાં લોકપ્રીય રાગોમાં ગવાતા, તથા મહાન પૂર્વચર્ય તથા શ્રેષ્ઠ મુનિરાજ, ગદ્ય અને પદ્યબંધ ચરિત્રો રચીને જન ગુણની સ્તવના કરી ગયા છે. કે જે ગદ્ય પદ્ય બંધુતાં સાંભળનાં વીર્યોદ્ધાસ પ્રગટ થાય છે. તે અમે સમુદ્રમાંથી એક જીજ્ઞામાં જીણી ચંચુ ભરીને પૂર્વાચાર્યોના સ્તવને નો કાંઈ ચિંતકાળ રહેતા નિમિત્તે પુર્વાચાર્યોના સ્તવનો વિગેરેથી અતિ રમણીય અને મનોહર કથુ પુસ્તક શ્રી જીનેશ્વર ભગવાનના ગુણોથી ભરેલું છે. તે આ અમારા પ્રથમ પ્રયાસનું પરિણામ આપ વાંચકવૃંદ સમક્ષ અર્પણ કરવામાં આવ્યું છે. તેમાં કાંઈ પણ ખામી જણાય તો તેના માટે સાક્ષર વર્ગ ક્ષમા કરશે એવી આકાંક્ષા રાખવામાં આવે છે.

આ પુસ્તક બહાર પાડવાનો હેતુ જગજાહેર છે. તે હેતુમાં ફળીભૂત થઇએ કે ન થઇએ. તેનો આધાર કાવ્ય કૌસ્તુભના પરીક્ષક આપ વાંચકવૃંદ ઝવેરીના હાથમાં રહેલો છે આ કોહીનુર સંગ્રહ નામનું પુસ્તક પાંચ અભિગમ, દશ ત્રિક, જિનેશ્વર ભગવાનની પૂજાની તથા ઘરદે- હેરાસરની વિધીના શ્લોક, સ્તવનો વીગેરેથી ભરેલું છે. તેનું કારણ એ જે વર્તમાન કાળમાં આપણા સ્વધર્મી લેકો દેહેરાસરમાં શી રીતે વર્ત- પું તથા પૂજા શી રીતે કરવી તેથી કેટલાક અજ્ઞ- ભુ જ્ઞેવામાં આવે છે તથા કેટલાક હાલના ઉછ- રતા સ્વછંદી યુવાનોની નાટકના રાગના પરધર્મ- દ્વિષ્ટ પુસ્તકો અવલોકન કરી સ્વધર્મના ઊપર આ- સ્થા રહેતી નથી તેથી થતી હાનીઓ દૂર કરવા ના તથા સ્વધર્મના જ્ઞાનનો જન સમુહમાં ઘોહોળો પ્રસાર કરવાના હેતુથી બહાર પાડવામાં આવ્યું છે.

આ લઘુ પુસ્તક પન્યાસજી માહારાજજી શ્રી શ્રી ૧૦૮ શ્રી દયાનિમજીના આત્માક શિષ્ય પન્યાસજી શ્રી શૌભાગ્યનિરજજીની દૃષ્ટિગોચર કરા-

(૭)

વ્યું છે અને તેમણે તેના વિષે ઉત્તમ પ્રકારનો
અભીપ્રાય ધરાવી લીધેલી તરફી દર ગુજર કરી છે.

તે માટે તેમનો આભાર માનીએ છીએ.

ચંદ્ર અને સુર્ય હજારો ગાળિને છેટે છતાં મા
ત્ર તેમની હયાતીથી ભરતીઓટ થાય છે. તેમજ
આ મહાન, પુરુષની દૃષ્ટીની વૃદ્ધી થવાથીજ આ
પુસ્તક ભુલ રહીત થાય છે.

ભુલ ચુકનો મીઠ્ઠામી દુક્કાં.

અમદાવાદ હુશાવાડે મોટીપોળ.	} લી. } શ્રીમંભવાજિન મંદલી- } ના જયજિનેદ્રવાંચનાં

(૮)

શુદ્ધિપત્ર.

પાનું.	લીટી.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૨	૬	અકાય	અકાય
૫	૧૨	“ તથા રાજદિકને ખડગ્ છત્ર, ચામર, ચાખડી તથા મુગટ એ પાંચ રાજ્ય ચિ- ન્હ બાહાર મુકીને જીન ભુવનમાં પ્રવેશ કરવો ” એ વિશેષ સમજવું.	
૯	૧૪	પળ	પૂળ
૧૧	૧	આશોચળ ગુર માહારાજ પાસેથી લેવી.	
૧૧	૧૩	વસ્ત્ર	અંગસોદણાં
૧૧	૧૬	સરોવા	સરોવાં તથા ચડેલાં
૧૩	૮	ચિત્ત ચૈત્ય	ચિત્ત ચૈત્યવંદન
૧૯	૧	દોડ	દોડ
૨૩	૯	શ્વેત	શ્વેત
૩૮	૨	ચવર	ચાવર
૪૨	૧૩	અરજ	અબર
૪૪	૧૩	અતીવણો	અતી

શ્રી પાર્શ્વનાથાય નમાઃ દેહેરાસરની વીધી.

શ્લોક.

ધર્મતઃસકલમંગલાવાલિઃ

ધર્મતઃસકલસૌખ્યસંપદઃ

ધર્મતઃસ્થુરાતીનિર્મલંચશઃ

શ્વતટ્તદ્દેહવીધિચિતામ્ ॥

અર્થ-ધર્મથી સકળ મંગળની પાંક્તીને
પમાય છે. વળી ધર્મથી સકળ સુખ સં-
પદા પ્રાપ્ત થાય છે. તથા ધર્મથી નિર્મળ
ચશ પ્રસરે છે. માટે એવો આશ્ચર્યકારી
ધર્મ હે! સવ્ય પ્રાણી જલદી આદરે.

નધમ્મકજ્ઞા; પરમધર્મીકજ્ઞં,

નપ્રાણીર્હિંસાઃ પરમ અકજ્ઞ;

ન પ્રેમરાગો; પરમચ્ચીરંગો,

ન વોહી લાભો; પરમચ્ચી લાભો.

અર્થ-જગતમાં ધર્મ કાર્ય વિના અન્ય કોઈ પણ ઉત્કૃષ્ટ કાર્ય નથી. દોષપણ છ-વને દુઃખ ઉપજાવ્યા સમાન બીજું અ-કાર્ય નથી. પ્રેમરાગ સમાન અંવનથી બાકી જે સમકિત તે જે પદા થેમાં જેવો ગુણ તેને તેવો ઉપયોગમાં લેવો તે સમાન લાભ નથી.

તે મારે દોષ વગરના શુદ્ધ દેવ, સત્ય પાળક, શુદ્ધ ગુરુ, વિનયવાળો શુદ્ધ, સત્ય, ધર્મ સંવેદના વચન અનુસારે શ્રદ્ધા કર-વા ખંત રાખવી.

દુર્ગતિના દુઃખથી બીજીને ધર્મ કર-વા યોગ્ય અવસરને વિષે પોતાના હિતો-પયોગને પરલોકનો સહાયભુત એવો જે જ્ઞાનાદિક ગુણ તેને ચિત્તમાં ખંતથી ધરવા, કુકરપો જાળથી વિરક્ત ધર્મ માત્ર આત્મા કલ્યાણાર્થેજ મથતા રહેવું. વર્તમાનકાળ-

ના સ્વપ્નન મુખની આકાંક્ષા ન રાખતાં
 ભવિષ્યના અક્ષય મુખને વાસ્તે હ્રમેશાં
 પ્રયત્ન કરતા રહેવું. આથી ઉલટું વર્તનાર
 મનુષ્યના પ્રાણને આલોક તથા પરલોકમાં
 ઘણીજ વિપત્તી વેઠવી પડે છે.

આ સંસાર અસાધ્ય છે. સર્વ કોઈ
 સ્વાર્થનાં સગાં છે. માતા, પિતા, ભાઈ,
 બેન, સગા સખાથી સર્વે પાંખીના મેળા
 બરાબર છે. દુનિયાં એ એક જાતની ના-
 દકશાળા છે. સૌ પોતપોતાનો વેપ શજ-
 વી અદ્રશ્ય થાય છે તે એવા બોચા બ-
 લકમાં ખાલી પડી રહેવું ન જોઈએ. જોત
 જોતામાં કાળ ઝડપીને લેઈ જશે, ત્યારે
 શા હાલ થશે? પાપ કર્મથી પુરો પસ્તાવો
 થશે, અને અનંતા ભવ રખડી, અનંતા
 અવતાર કરી, અનંતીવાર નારકીનાં દુઃખો
 સદન કરવાં પડશે. ત્યારે એવા ખારા સં-
 સારમાં ખાલી પડી રહેવું ન જોઈએ, પણ
 આ અમુદ્ય અવતારનું સારું સાર્થક સા-

ધવું જોઈએ. મનુષ્ય અવતાર મહા મોંઘો છે, ફરી ફરીને મનુષ્ય અવતાર મળતો નથી, દેવતાઓ પણ મનુષ્ય અવતારની ઇચ્છા કરે છે, તો એવો અમુક અવતાર એળે ગુમાવે એ અકલ શુન્ય આશામીનું કામ છે. માટે સમકિત મેળવી, શ્રદ્ધા પુરંક જૈનધર્માવલંબી બની અરિહંતને આગળવા હિસ્ટ રાખી આ ભવ અને પરભવનું લાલું ઇચ્છવું.

પાંચ અભિગમ.

દેહેરે જતાં પાંચ પ્રકારના અભિગમ સાચવવા તે નીચે પ્રમાણે:—

૧. દેહેરાસગમાં પ્રવેશ કરતાંજે પોતાના આશ્રિત કુસુમાદિક, ફળાદિક, રૂપસ્થિત વસ્તુ, સચિત દ્રવ્યનું વર્જવું (એટલે) બહાર સુધીને જવું.

૨. જે દ્રવ્ય નાણાંદિક તથા આભૂષણાદિક તથા વસ્ત્રાદિક અચિત વસ્તુ જે

પોતાની પાસે હોય તે ન મુકવું.

૩ મનનું એકાગ્રહપણું રાખવું.

૪ એક શાહી ઉતરાશણ કરવું એટલે અખંડિત બેડે હેડાએ સહિત પોતાની શક્તિને અનુશાર ઉત્તમ વસ્ત્રનું ઉતરાશણ કરવું.

૫ શ્રી જીનેશ્વર ભગવાનને દુર થકી નજરે દેખીને બે હાથ જોડી મસ્તકે લગાડીને અંજલીબંધ પ્રણામ કરવો.

ઉપર લખેલા પાંચ અભિગમ દેવ તથા ગુરૂ પાસે જતાં સાચવવા.

દશત્રિક.

૧ ત્રણ નિશિહીનું ત્રિક.

૨ ત્રણ પ્રેક્ષણનું ત્રિક.

૩ ત્રણ પ્રણામનું ત્રિક.

૪ ત્રણ પ્રકારની પુજનું ત્રિક.

૫ ત્રણ અવસ્થાનું ભાવનું એટલે પિંડ સ્થાવસ્થાદિકનું ત્રિક.

૬ ચારે દિશામાંથી જે દિશાએ પ્રભુ બે-
ઠેલા હોય તે દિશાએ જોવું ને બીજી
ત્રણ દિશાએ જોવાનું ચિરમણ કરવું
તેનું ત્રિક.

૭ લજ્જવાર પગ મુકવાની ભૂમીનું પ્રમા-
ર્જન કરવાનું ત્રિક.

૮ વર્ણાદિકનું ત્રિક.

૯ લજ્જ મુદ્રાનું ત્રિક.

૧૦ પ્રણિધાનનું ત્રિક.

ત્રિક એટલે શું ?

જે લજ્જ બોલતો સમુદાય હોય તેને
ત્રિક કહેયે.

નિસિદ્ધી એટલે શું ?

સાવચ વ્યાપારનો એટલે પાપ સંહિત
વ્યાપારનો મન વચન અને કાયાએ ક-
રોતે નિષેષ કરવો.

ત્રિક: ૧ ત્રણ નિસિદ્ધી કયે કયે સ્થા-
નકે કહેવી.

- ૧ પ્રથમ નિસિહી તે પોતાનાથી દુકાન પરિવારાદિક સંસાર વેહેવારનો પરિ-
મહ દુર કરવાને માટે દેહેરાસરના
મુગબારણે પેસતાં એક નિસિહી કહેવી.
- ૨ બીજી નિસિહી દેહેરાસર સંબંધી કા-
મકાજ દુર કરવાને માટે દેહેરાસરના
ગભાગમાં પ્રવેશ કરતાં કહેવી.
- ૩ ત્રીજી નિસિહી ચૈત્યવંદન કરતી વખતે
દ્રવ્ય પૂજનો આરંભ દુર કરીને ત્રીજી
નિસિહી કહેવી.

એ રીતે ઉપર પ્રમાણે ત્રણ સ્થાનકે
એકેક નિસિહી કહેવી અથવા તે તે દરેક
સ્થાને ત્રણ ત્રણ નિસિહી કહેવી. પરંતુ
ધર સખંતી, દેહેરાસર સખંધિ, અને પૂજા
સખંધિ વ્યાપારનો નિષેધ કરીએ છીએ
એમ સમજી દેહેરાસરમાં પેસતાંજ સંગાથે
ત્રણ નિસિહી કહી દેવી નહી. પણ ઉપર
ખતાવ્યા પ્રમાણે કહેવી.

ત્રિક: ૨ ત્રાય પ્રદક્ષિણાનું.

ચૈત્યના દક્ષિણ ભાગથી ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેવી. એટલે સંસાર ભ્રમણ ટાળવા રૂપ ભાવનાએ કરીને અને ભાવથી જ્ઞાન-દર્શન અને ચારિત્ર પાળવા રૂપ ત્રણ ફેરા ફેરવા તે.

તે ભાવના લખીએ છીએ.

હે સ્વામી ! હું સંસારમાં આ રીતે અનાદિ કાળથી ભ્રમણ કરું છું મારે આ પ્રદક્ષિણાએ કરીને મારું ભ્રમણ ટળી જાય ને ફરીને મારે પરીભ્રમણ કરવું પડે નહીં એ પ્રમાણે વિચારતા પ્રભુની જમણી બાજુથી અનુક્રમે દ્રવ્યથી ત્રણ ફેરા ફેરવા,

ત્રિક: ૩ પ્રણામનું.

ત્રણ પ્રણામ કીયા કીયા?

૧ અંજલીજંઘ પ્રણામ. ૨ અર્ધાવન-

ત પ્રણામ. ૩ પંચાંગ પ્રણામ.

૧ અંજલીજંઘ પ્રણામ એટલે શું?

જેન પ્રતિમાને રૂખીને એ હાથને કપાળે લગાડી પ્રણામ કરવો તે.

૨ અર્ધાવનત પ્રણામ એટલે શું?

કટી દશથી એટલે કેડના ભાગથી ઉપરનું અર્ધ શરિર નમાડિ પ્રણામ કરવો તે.

૩ પંચાંગ પ્રણામ એટલે શું?

બે હાથ, બે હાથ, ને પાંચમું મરતક એ પાંચ અંગ નમાડીને નમસ્કાર કરવો તે ઉપરના પ્રણામ દ્રવ્ય ભાવથી કરવા.

૧ દ્રવ્ય એટલે શું?

ચોખ્ખા, બહામ, રૂળ, દ્રવ્ય વીગરેથી કરવું તે.

૨ ભાવ એટલે શું?

મનવચન અને કાયાએ કરીને દયાય નિહિત થવું તે.

ત્રિક ઈ; ત્રણ પ્રકારની પૂજા કય કય?

૧ અંગપૂજા, ૨ અમ્રપૂજા, ૩ ભાવપૂજા.

૧ અંગ પૂજા એટલે શું?

૧ પ્રથમ ચિતરાગની પૂજાના અવસરે મન વચન અને કાયાની શુદ્ધિએ

કરીને શુદ્ધ વસ્ત્ર પેહેરી કેશર, ચાં-
દન, પુષ્પાદિક ઉચિત દ્રવ્યે કરીને
પૂજા કરવી તે.

મનશુદ્ધિ ઐટલે શું ?

પાપ રહિત પરિણામનું ત્યાગ કર-
વું તે.

વચન શુદ્ધિ ઐટલે શું ?

ગોહોઢેથી મૃધાવાદ તથા જીકુ બોલવું
નહી અથવા વચન પાળવું તે.

આંગશુદ્ધિ ઐટલે શું ?

જીવ રહિત એવી ધોલાણ, કચરાદિ-
કે રહિત, નોતકુગ વગરના કીડીના દર
વગરની ને પાણી તરત મૂકાઈ જાય તેવી
ભૂમીને વિષે અપજોગ પાણીએ કરીને
આંગ શુદ્ધ થાય તેવી રીતે સ્નાન કરવું.

વસ્ત્ર શુદ્ધિ ઐટલે શું ?

ઉજવળ અને અખંડિત ઐટલે વગર
ફાટેલા સંસાર કામમાં નહિ વાપરેલા ધો-

ચેલા વસ્ત્ર પેહેરવા તેમ ન કરેતો નીચીનું
આલોચન આવે.

સ્નાન કરવાનું ધોતિયું તથા દીપ લો-
વાનો રૂઆલ મળમુલ વગરનો શુદ્ધ રાખ
વેા જોઈએ,

એ રીતે શુદ્ધ થઈને પૂજા કરવી.

પ્રભુની પૂજાની વિદી.

પ્રથમ મોરપીંછી વડે કીડી વીગરે જા-
તુઓનો પ્રચાર થયેા હોય તે દુર કરીને.
પોતાવડે કેશર ઉતારવું. તેપછી વાળાકુંચી
કરવી ત્યાર પછી પંચામૃતનો અભિષેક
[એટલે] પખાળ કરીને શુંદર ધોયેલા
ઉજવળ વસ્ત્ર વસ્ત્રવડે પ્રભુનું શરીર જળ
રહિત કરવું. પછી ઉત્તમ કેશર અંદન અ-
રાસ વડે નવ અંગે પૂજા કરવી. ને વગર
સડેલા શુદ્ધ જૂનિ ઉપર પડ્યા વગરના
પૂંપો ચડાવવા.

૨ અથ પૂજા એટલે શું ?

દુપ, દીપ, નૈવેદ્યદિકનું આગળ મુકવું તે

૩ ભાવપૂર્ણ એટલે શું ?

સ્મૃતિ, ગીત, ગાન, નાટક, છત્ર, ચા.
ગર વીઝવું તથા દેવ દ્રવ્ય વધારવા રૂપ
અર્થે ભાવ પૂર્ણ બાળુવી.

ત્રીક પ અવસ્થાનું ત્રીક.

અવસ્થા ત્રણ પ્રકારની છે.

૧ પિંડસ્થાવસ્થા, ૨ પદસ્થાવસ્થા; ૩
રૂપાતિતા વસ્થા.

૧ પિંડસ્થાવસ્થા એટલે શું ?

તિર્થંકર મહારાજના છદ્મસ્થાવસ્થાનું
જે શરીર કે જે તિર્થંકર નામ, નામ કં-
મને યોગ્ય છે તે.

૨ પદસ્થાવસ્થા એટલે શું ?

કેવળજ્ઞાન પામ્યા પછી, પ્રભુપદસ્થ થયા
એટલે પ્રભુતાપ પજ્ઞાને પામ્યા તે.

૩ રૂપાતિતા વસ્થા એટલે શું ?

સિદ્ધ પજ્ઞાની અવસ્થાએ ભાવથી કારણ
કે સિદ્ધ પણું છે તે રૂપ થકી રહીત છે
માટે સિદ્ધતા સ્વરૂપનું જે વિચારવું તે.

૬ ત્રણ દિશાએ જોવાનું વર્મણ કરવું તેનું ત્રીક.

શ્રી જૈન પ્રતિમા સુદારતાં પ્રભુ એકીત ધ્યાન રાખવાને મારે. ૧ ઉંચી દિશાએ જોવું નહિ; ૨ નીચી દિશાએ જોવું નહિ; ૩ આડું અવળું જોવું નહિ તે.

એ રીતે વરજીને જીનેશ્વર ભગવાનના સનમુખ એક ચિત્ત ચૈત્યવંદન વીગરે એ કામદ મન રાખીને કરવું તે

૭ ત્રણવાર પગ મુકવાની ભૂમિનુ પ્રમા-
જન કરવાનું ત્રિક.

પ્રમાર્જન કરવું એટલે સુ?

શ્રી જીનેશ્વર ભગવાનને વંદણા કરતી વખતે તથા ચૈત્ય વંદન કરતી વખતે પગ મુકવાની ભૂમિને ત્રણવાર પૂજવી તે.

૮ વર્ણાદિકનુ ત્રિક.

વર્ણાદિક કેટલી પ્રકારના છે?

૧ વર્ણાલંબણ, ૨ અર્થાલંબણ, ૩ પ્રતિમાલંબણ,

૧ વર્ણાસંબન્ધ એટલે શું ?

નમસ્તુષ્ઠાદિક શુભ ભણનાં જે હળવા ભારે અક્ષર હોય તેવા હળવા ભારે બોલવા તથા જે ઠેકાણે વિસામો કરવો ઘટે તે સ્થાનકે વિસામો કરવો તે.

૨ અર્થાસંબન્ધ એટલે શું ?

નમસ્તુષ્ઠું બોલતી વખતે તેનો અર્થ હૃદયમાં વિચારવો તે.

૩ પ્રતિમાસંબન્ધ એટલે શું ?

જીન પ્રતિમા તથા આદી શબ્દ થકી અરિહંતનું યથાર્થ સારૂં વિચારવું તે.

૯ ત્રણ મુદ્રાનું ચિહ્ન.

ત્રણ મુદ્રા કમ્પ કમ્પ.

૧ યોગ મુદ્રા એટલેશું ? ૨ જીન મુદ્રા; ૩ મુક્તા શુક્તિ મુદ્રા.

જે હાથની હશે આંગળીઓ માંડે. માંડે જોડાવવી અને કમળના દોડાના આકારે જે હાથ જોડીને જે હાથની કું-

હીઓ પેટ ઉપર સ્થાપન ચૈત્યવંદન કરતી વખતે કરતી તે.

૨ છન મુદ્રા એટલે શું?

આંગળાની તરફ જે પગની વચમાં ચાર આંગળાનું છેડું રાખતું ને પછવાડે પગની પાતી તરફ ચાર આંગળા કરતાં કાંધ આછા આંતરે રાખી કાઢિસગ કરતી વખતે કરતી તે.

૩ મુક્તાસુકિત મુદ્રા એટલે શું?

આંગળીમાં આંગળી ભરાવ્યા વિના જે હાથ સરખા જોડીને કપાળના મધ્ય ભાગને નિષે લગાડવો તે.

યોગ મુદ્રા ઇચ્છામી ખમાસમણનો ખાસ ભણતી વખતે તથા સ્તવનાદિક કરતી વખતે કરવી.

છનમુદ્રા કાઢિસગ કરતી વખતે કરવી.

મુક્તાસુકિત મુદ્રા જ્યવિયરાય કહેતી વખતે કરવી તેમાં સ્ત્રીઓએ પોતાના સ્ત-

નાદિક અભયવો પ્રગટ ન થાયતે રીતે કરવી.

૧૦ ત્રણ પ્રણિધાનનું ત્રિક.

ત્રણ પ્રણિધાન કયા કયા?

૧ જીવંતિચેષ્ટાઓ એ ગાથા જૈન પ્ર-
તિમાને વાંદવા રૂપ છે તે.

૨ જીવંત કેવીસાદુ એ ગાથા મુનીને
વાંદવા રૂપ છે તે.

૩ જય વિયરાય આમવંમખંડા પર્યંત
એ ગાથા પ્રાર્થના રૂપ છે તે.

મન, વચન, કાયા એ ત્રણેનું એકાગ્રહ-
પાત્રું તે પણ પ્રણિધાનનું ત્રિક કહીયે.

હવે પ્રમાણે દશ ત્રિક આવકો એ દે-
હરાસરમાં સાચવવા.

ઘર દેહેરાસરની પૂજા વિધી.

ધર્માર્થ કામ મોક્ષાણાં,

સિદ્ધયૈ ધ્યાત્વેષ્ટ દેવતામ્ ॥

ભાગેઽષ્ટમે ત્રિયા માયા,

ઉત્તિષ્ઠેદુચ્ચતઃ પુમાન્ ॥ ૧ ॥

અર્થ—ઉદ્યમવંત પુરૂષે ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ આ ચારે પુરૂષાર્થની પ્રાપ્તિ થવા માટે ઇષ્ટદેવતાનું ધ્યાન કરી રાત્રિનો આઠમો ભાગ બાકી રહે ત્યારે જિજ્ઞાસામાંથી ઉડવું. ॥ ૧ ॥

માતૃ પ્રભૃતિ વૃદ્ધાનાં,

નમસ્કારં કરોતિયઃ ॥

તીર્થયાત્રા ફલં તસ્ય,

તત્કાર્યોઽસૌ દિને દિને ॥૨॥

અર્થ—મા, બાપ વિગરે વૃદ્ધ પુરૂષોને જે

નમસ્કાર કરે છે, તેને તીર્થ યાત્રાનુ ક્ષળ મળે છે.
માટે દરરોજ તેમને નમસ્કાર કરવો. ॥ ૨ ॥

વૃદ્ધૌ ચ માતા પિતરૌ,
સાધ્વી भार्यासुतः शिशुः ॥
अप्यकार्यशतं कृत्वा,
भर्तव्या मनुर ब्रवीत् ॥ ૩ ॥

અર્થ—આપણા વૃદ્ધ થયેલાં મા બાપ, શી-
લવતી સ્ત્રી અને અળાણ પુત્ર એમનું પોપણ
સંકટો અદ્યાર્યો કરીને પણ કરવું, એમ મનુષ્યને
કહે છે. ॥ ૩ ॥

गृहे प्रविशता वाम भागे,
सुस्थान संस्थितम् ॥
देवता यतनं कुर्या-
त्सार्द्धं हस्तोर्ध्वं भूमिषु ॥ ૪ ॥

અર્થ—ઘરમાં પ્રવેશ કરતાં ડાબા હાથપર
દેવતાનું ચિત્ર કરવું, તેની રચના સારી હોવી જોઈએ,

(૧૯)

અને ધરની ભૂમિથી મંદિરની ભૂમિ દોડ હાથ
હાંચી જોધયે. ૪

પૂજકઃ સ્યાદથો પૂર્વ-
મુખો વાપ્યુત્તરા મુખઃ ॥
દક્ષિણાદિ દિશો વર્જ્યા,
વિદિગ્વર્જન મેવ ચ ॥ ૧ ॥

અર્થ—પૂજા કરનારા પુરુષે પુર્વ અથવા ઉ-
ત્તર દિશા તરફજ મુખ કરીને જોસવું. દક્ષિણ,
પશ્ચિમ, અગ્નિ, નૈઋત્ય, વાયવ્ય અને ઇશાન્ય એ
છ દિશા પૂજામાં અવશ્ય વર્જવી. ॥ ૫ ॥

પશ્ચિમાભિ મુખઃ પૂજાં,
જિન મૂર્તેઃ કરોતિ ચેત્ ॥
ચતુર્થ સંતતિચ્છેદો,
દક્ષિણ સ્યામ સંતતિઃ ॥૬॥

અર્થ—જો કોઈ પશ્ચિમ દિશા તરફ મુખ ક-
રીને જન પ્રતિમાની પૂજા કરેતો તેની સંતતિનો

(૨૦)

ચોથી પેઢીએ વિચ્છેદ થાય. અને દક્ષિણ દિશા
તરફ મુખ રાખેતો સંતતિ વધેજ નહી. ॥૬॥

આग्નેય્યાં ચ યદા પૂજા,

ધન હાનિર્દિને દિને ॥

વાયવ્યાં સંતતિર્નૈવ;

નૈઋત્યાં ચ કુલ ક્ષયઃ ॥૭॥

અર્થ—આગ્નેયી દિશામાં મુખ કરીને પૂજા
કરેતો દિવસે દિવસે ધનની હાનિ થતી જાય, વા-
યવ્ય દીશામાં મુખ કરેતો સંતતિ ન થાય, અને
નૈઋત દીશામાં મુખ કરેતો કુળનો ક્ષય થાય. ૭

ઈશાન્યાં કુર્વતાં પૂજાં,

સંસ્થિતિર્નો પજાયતે ॥

અંહિ જાનુ કરાંસેષુ,

મુર્ધ્નિ પૂજા યથા ક્રમમ્ ॥ ૮॥

અર્થ—ઇશાન દીશામાં મુખ કરીને બેસેતો
પૂજા કરનારની સ્થિતિ સારી રહેતી નથી. પૂજા
કરનારે પ્રથમ બે પગોએ, પછી અનુક્રમે બે જા.

નુએ, બે હાથે, બે ખભાએ, અને મસ્તકે પૂજા કરવી. ૮

શ્રી ચંદનં વિના પૂજા,
નૈવ કાર્યા જિને શિતુઃ ॥

માલે કંઠે હૃદમ્માજે,
ઉદરે તિલકં ક્રમાત્ ॥ ૯ ॥

અર્થ—કેશર ચંદન વગર જીનપ્રતિમાની પૂજા કોઈ કાળે પણ કરવી નહીં, કપાળ, કંઠ, હૃદય, ઉદર વિગરે નવ સ્થાનક ઉપર અનુક્રમે તિલક કરવું. ૯

નવ ભિસ્તિલ કૈઃ પૂજા,
કરણીયા નિરન્તરમ્ ॥

પ્રભાતે પ્રથમં વાસ—

પૂજા કાર્યા વિચક્ષણૈઃ ॥ ૧૦ ॥

અર્થ—હમેશા નવ તિલક કરીને જીન પ્રતિમાની પૂજા કરવી વિધિના જાણુ પુરૂષોએ પ્રભાત કાળમાં પ્રથમ વાસ પૂજા કરવી. ૧૦

(૨૨)

મધ્યાન્હે કુસુમૈઃ પૂજા,
સંધ્યાયાં ધૂપ દીપતઃ ॥

અર્હતો દક્ષિણે ભાગે,
દીપસ્યાથ નિવેશનમ્ ॥૧૧॥

અર્થ—બપોરે સુગંધી ફુલોથી જીન પ્રતિમાની પૂજા કરવી અને સંધ્યાકાળે ધૂપ દીપથી પૂજા કરવી. જીન પ્રતિમાની દક્ષિણ બાજુએ દીવો મુકવાનું સ્થાનક કરવું. ૧૧

વામાંશે ધૂપ દહન-મગ્રે
કૂરં તુ સંમુખમ્ ॥

ધ્યાનં તુ દક્ષિણે ભાગે,
ચૈત્યાનાં વન્દનં તથા ॥૧૨॥

અર્થ—ભગવાનની ડાબી બાજુએ ધૂપધાણું મુકવું. આગળ નૈવેદ્ય રાખવો, સામુ બેસી ધ્યાન કરવું, તથા ચૈત્યવંદન દક્ષિણ ભાગે કરવું. ૧૨

ગન્ધ ધૂપા સ્તૈઃ સદ્ગિઃ,
પ્રદીપૈર્બાલિ વારિભિઃ ॥

(૨૩)

શાન્તૌશ્વેતં તથા પીતં,
લાભેશ્યામં પરાભવે ॥ ૧૩ ॥
મङ્ગલાર્થે તથા રક્તં,
પञ્ચવર્ણં તુ સિદ્ધયે ॥
પञ્ચામૃતે તથા શાન્તૌ,
દીપઃ સ્યાચ્ચ ગુઢૈર્ઘૃતૈઃ ॥૧૪॥

અર્થ—સત્પુરુષોએ ચંદન, અક્ષત, ધૂપ, દીપ બલિ અને જળ આ વસ્તુથી ભગવાનની પૂજા કરવી. શ્વેતપુષ્પ (ધોળું ફુલ) શાંતિ કારક છે, પીતપુષ્પ (પીળું ફુલ) લાભ કારક છે, શ્યામ પુષ્પ (કાળું ફુલ) પરાભવ કરનારું છે, રક્ત પુષ્પ (રાતું ફુલ) મંગલિક છે. અને પાંચ વર્ણી ફુલ સિદ્ધિદાયક છે. પંચામૃત પૂજા અથવા શાંતિ હોયતો ગોળનો અને ધીનો દીવો કરવો. ૧૩, ૧૪

પદ્માસન સમાસીનો,
નાસા ગ્રન્યસ્ત લોચનઃ ॥

મૌની વસ્ત્રા વૃતાસ્યોઽયં,

પૂજાં કુર્યા જ્ઞિને શિતુઃ ॥૧૫॥

અર્થ—સત્પુરુષે પદ્માસને જેસીને નાસિકાના અગ્રભાગે જીપર દૃષ્ટિ રાખી, મૌન રહી, અને શુદ્ધ વસ્ત્રથી મુખકોશ બાંધી જીનેશ્વર મહારાજની પૂજા કરવી. ૧૫

સ્નાનં પૂર્વ મૂલ્લી ભૂય,

પ્રતીચ્યાં દન્ત ધાવનમ્ ॥

ઉદોચ્યાં શ્વેત વાસાં સિ,

પૂજા પૂર્વોત્તરા મુલ્લી ॥૧૬॥

અર્થ—પુર્વ દિશાએ મૂખ કરીને સ્નાન કરવું. પશ્ચિમ દિશાએ મુખ કરીને દાતણ કરવું, ઉત્તર દિશાએ મુખ કરીને શુદ્ધ વસ્ત્ર પહેરવાં, અને પૂર્વ અથવા ઉત્તર દિશા તરફ મુખ કરીને દેવ પૂજા કરવી. ૧૬

ધર્મ શોક મયાહાર,

નિદ્રા કામ કલિ ક્રુદ્ધઃ ॥

યાવન્માત્રા વિધીયન્તે,
તાવન્માત્રા ભવન્ત્યમી ॥૧૭॥

અર્થ--ધર્મ, શોક, ભય, અહાર, નિદ્રા, કામ,
ક્રોધ અને ક્રોધ એ આઠે વસ્તુ જેટલી વધારીએ
તેટલી વધે છે, અને જેટલી ઓછી કરીએ તે-
ટલી ઓછી થાય છે. ૧૭

સુકૃતાય ન તૃપ્યન્તિ,
સન્તઃ સંતત મપ્યહો ॥
વિસ્મર્તવ્યા ન ધર્મસ્ય,
સમુપા સ્તિસ્તતઃ ક્વચિત્ ॥૧૮॥

અર્થ--સત્પુરુષો હમેસાં સુકૃતનાં કામો કરે
તોપણ તે કામ કરવામાં ધરાતા નથી. માટે ધ-
ર્મની સેવા કરવામાં ક્રોધ કાળે પણ ભૂલવું ન
જોઈએ. ૧૮

ધર્મસ્થાને તતો ગમ્યં,
શ્રીમદ્ધિઃ કૃત ભૂષણૈઃ ॥
પ્રાકપુણ્યં દર્શયતેડન્યેષાં,
સ્વયં નવ્યં હુપાર્જયતે ॥૧૯॥

અર્થ--માટે સુખી પુરુષોએ પણ સારા વસ્ત્ર તથા આભૂષણ પહેરીને મંદીર ઉપાશ્રય વિગરે ધર્મને સ્થાનકે જવું, એમ કરવાથી પોતાનું પૂર્વ જવનું પુણ્ય લક્ષ્મીના દર્શનથી બીજા લોકોની નજરે આવે છે, અને પોતે નવું પુણ્ય પણ ઉપાર્જન કરે છે. ૧૯

નિસ્યં દેવગુરુ સ્થાને,

ગન્તવ્યં પૂર્ણ પાણિ ભિઃ ॥

વિધેયસ્તત્ર ચા પૂર્વ-

જ્ઞાનાભ્યાસો વિવેકિભિઃ ॥૨૦॥

અર્થ--હાથમાં ફળ, ડુધ, ચોખ્ખા વિગરે કંમળ પણ વસ્તુ લઈને હમેશાં દેરે અને ઉપાશ્રયે જવું. ઉપાશ્રયમાં ગુરુ પાસે જે આવડતું ન હોય તે જ્ઞાનનો વિવેકી પુરુષોએ અભ્યાસ કરવો. ૨૦

આ જન્મ ગુરુ દેવાના,

મર્ચનં યુજ્યતે સતામ્ ॥

રોગાદિ ભિઃ પુનર્નસ્યા,

અદિ તન્નૈવ દોષ કૃત્ ॥૨૧॥

અર્થ—આ મનુષ્યમવ છે ત્યાં સુધી સત્પુરૂષ
બોલે દેવ પૂજાં અને ગુરુ ભક્તી હમેશાં કરવી
હયીત છે, પણ રોગાદી કારણેથી તેમ ન બને-
તે કંઈ દોષ નથી. ૨૧

કુ પ્રવૃત્તિં ત્રિધા ત્યક્ત્વા,

દત્ત્વા તિસ્રઃ પ્રદક્ષિણાઃ ॥

દેવસ્યાર્ચાત્રિધા કૃત્વા,

તં ધ્યાયેત્સિદ્ધિદં સુધીઃ ॥૨૨॥

અર્થ—ભગ્ય જીવે મનથી, વચનથી તથા કાયાથી કુ
પ્રવૃત્તિનો ત્યાગ કરી જીન પ્રતીમાને ત્રણ પ્રદક્ષિણા
દેવી, અને પછી જીન પ્રતીમાની મન વચન કા-
યાથી પૂજા કરી સીદ્ધિ દાયક તે અરીહંત ભગ-
વાનનું ધ્યાન કરવું. ૨૨

ન સ્વાઙ્ગુલી બાહુના સાં,

-હીણાં મજ્જેષ્યન્ ક્રમાત્ ॥

(૨૮)

શત્રુર્માર્દશે મજ્જશ્ચ,

બન્ધઃ કુલ ધન ક્ષયઃ ॥૨૩॥

અર્થ—પ્રતિમાનાં નખ ખંડિત થાય તો શત્રુથી ભય, આંગળી ખંડિત થાયતો દેશ ભક્ષ, ખાડુ ખંડીત થાયતો બંધન. નાસીકા ખંડીત થાય તો કુલ ક્ષય, અને પગ ખંડિત થાયતો ધન હાની એવાં અનુક્રમે કૃત્તિ જાણવાં ૨૩

પીઠયાન પરીવાર-ધ્વંસે,

સતિ યથા ક્રમમ્ ॥

સ્થાન વાહન મૃત્યાનાં,

નાશો ભવતિ નિશ્ચિતમ્ ॥૨૪॥

અર્થ—પ્રતિમાનું સીંહાસન ખંડીત થાયતો સ્થાનનો નાશ, બેસવાનાં વાહન ખંડીત થાયતો (હાથી ઘોડા વીગેરે) વાહનનો નાશ અને પ્રતી માનો પરીવાર ખંડીત થાયતો આકરનો નાશ જાણવો. ૨૪

શ્રી જૈન કકકો.

રાગ. સ્વામી શરીર સોસઈ ગયું.

- ક. કરીયે જીનવરની સેવના, મન વચન કાયાથી શુદ્ધ
પ્રગટે સમકીત તેહને, નિર્મળ થાયરે બુધ. ક. ૧
- ખ. ખોટો ખેલ સંસારનો, સાચાં દેવ ગુરૂ સેવ;
તેથી પામીશ સહુ સંપદા, એવી પાડને ટેવ. ક. ૨
- ગ. જ્ઞાન ગોટ્ટી નિત આદરો, ખીજ વાતજ મુક;
વાત કરે વીતરાગની, વરશે શીવવધુ રૂપ. ક. ૩
- ઘ. ઘાટ કાયાનો છે કારમો, સાશ્વતો નવ કહેવાય;
જેવો પાણીનો પરપોટડો, જટ કુટીરે જાય. ક. ૪
- ન. નાટક જગતનું જોઈને, રખે તું તેહમાં લોભાય;
સુત વીત દારા ને દીકરી, અંતે સગુ નહી થાય. ક. ૫
- ચ. ચંચળ મનને તું વશ કરે, નીકર છે દુષ્પદાઈ;
પુર્વે મન જેણે વશ કર્યાં, સુકૃત કીધી કમાઈ. ક. ૬
- છ. છેલ છખીલા આ જગતમાં, પડીયા કુચ્છંદ માંય;
માહરૂં માહરૂં કરતાં ગયાં, હાથ રહ્યું નહિ કાંય. ક. ૭
- જ. જગ જૂદો એમ સહુ કહે, સાચો જૈનજ ધર્મ;
કેવળ પામી મોક્ષે ગયા, છુટયાં ધાતકી કર્મ. ક. ૮
- ઝ. જીનવર આણા તું પાળજે, તેથી થાશે કલ્યાણ;

- ગાફલ મત રહે ગુમાનમાં, સમજે ચતુરસુબ્બણ ક. ૯
- ઝ. ઝટપટ જનતું જરૂર છે, નથી રહેવું નીરધાર;
સાચું માની શું સુમ્મ રહ્યા, વેબવઅથીર સંસાર. ક. ૧૦
- ઢ. ટાળ્યું કોઈનું ટળતું નથી, સુખ દુઃખ કાયાની સાથ;
કર્મે લખ્યું તેતો નહિ મટે, નથી કાંઈ તાહરે સાથ ક. ૧૧
- ઠ. ઠાંત્રો શાને બટકતો ફરે. માત માવડી જો જોઈ;
કર્મે તણું જોર લાગશે, સારે સાચ કરે નહિ કોય ક. ૧૨
- ડ. ડગમગ દીલમાં તું નવ કરે, સાચા છે વીતરાગ;
કર બક્ષિત બલા બાવથી, આવે ભવનોરેતાગ ક. ૧૩
- ઢ. ઢોલ વગાડી તુજને ઢલુ, તાહરે ધાર્યું નદિ થાય;
ધાર્યું ધણીએ તે નહિ ટળે, ફેકટ શાને અથડાય ક. ૧૪
- ણ. રણ માથે કંઈ કાળતું, આપ્યું નવરે અપાય;
ધ્યાન ધરે વીતરાગનું, સારે જોધુરે થાય ક. ૧૫
- ત. તાલ વાગે છે તુજ ઉપરે, ઘડી પળની ઘડીઆળ;
કંઈ ચાલ્યા કંઈ ચાલવા, જોને થયા છે તૈયાર. ક.
- થ. થાનક થીરતા તું રાખજે, મન વચન કાયાથી શુદ્ધ;
દ્રઢ વિશ્વાસ વીતરાગનો, નિર્મળ કરીને પુદ્ધ ક. ૧૭
- દ. દાન દયા મનમાં ધારજે, એ છે ધર્મનું સાર;
સેહેજે સુખ દેવ સોકનાં, પામીશ નહી કાંઈ વાર. ક.

- ધ. ધર્મ ધર્મ સહુ જગ કહે, ધર્મ ન જાણેરે કોય;
ત્રસનાખંધ જ્યારે ટળે, ત્યારે ધર્મજ હોય. ક. ૧૯
- ન. નિર્મળ નામ વીતરાગનું, સમરતાં સંકટ જાય;
અનુભવ આણે જે અંગમાં, સમક્રિત નિર્મળ થાય ક
- પ. પૂર્વે પડીત બોલીયા, શાસ્ત્ર પુરે છે શાખ;
સાચો ધર્મ વીતરાગનો, ખીજ કોટીક લાખ ક. ૨૧
- ફ. ફાગટ ફૂલ્યો શાને ફરે, ધર્મનો જાણે નહિ ગર્મ;
દેવી દેવતાં પૂજતાં, એતો જાણુજે કર્મ. ક. ૨૨
- જ. જહુ દુઃખદાઈ સંસાર છે, જેહનો ન આવેરે પાર;
લાખ ચોરાશો ચેનીમાં, જન્મ લીધા નીરધાર. ક. ૨૩
- ઝ. ભાવ ધરી બલી ભાતથી, કરને દેવગુરુ શેવ;
વ્રત પરચખાણુ નિત્ય આદરે, એવી પાડને ટેવ. ક.
- ઞ. માયા મમતામાં મચી રહ્યો, પુત્ર પત્ની કે ભ્રાત;
સ્વાર્થ લગી થાશે સહુ સગું, આખર આવે નહિકામ. ક
- ર. રાતો માતો શા ઉપરે, શું છે તાહેરું જોર;
ક્રોધમાન માયા લોભને, ચારે જાણુજે ચોર. ક. ૨૬
- લ. લક્ષણુ રૂડું કાંઈ નવ લહે, હું પદ છે મનમાંય;
ભારે થઈને ભૂતળ ફરે, સુકૃત કીધું નહિ કાંઈ. ક.
- વ. વીશવસાનોરે આદમી, તેતો ક્યારે કહેવાય.

- ડગમગ ડોલે નહિ દીલથી, જોતે સમકિત થાય ક.
 શી. સાવધાન થઇને સાચો ફરે, ગાફલ રહે ના ગમાર.
 ગાજે ઘડીઆળ છ વાગતું, માથે બમે છેરે કાળ. ક.
 હ. હરદમ હૈયામાં રાખજો, શાસ્ત્ર કેરો વિશ્વાસ;
 જપ તપ ક્રીયા સાચી કરે. પૂરશે મનની આશ. ક.
 અ. આકારે અલખેલડો, મુરતિ રેહેરા માંહ;
 પ્રેમ ધરીને તું પૂજજો, થાપજો હૃદયની માંહ, ક.૩૧
 શ્રી. સીદ્ધીપદ નથીકાંઈ શેહેજમાં, તાહરો ફાવે નહિ દાવ;
 ચૌદરાજનારે જીવનો, થાશે જ્યારે સગભાવ. ક.૩૨
 કંક્રો જત્રીસ વર્ણો, મડળી કહે કંજોડ;
 શ્રોતા સાંગળજો ભાવથી, પોહોચે મનના કોડ. ક.૩૩
 સંવત ઓગણીસ ચોપનમાં. એકાદશ બાદ્રપદ માસ;
 શુકલપક્ષ છઠને દીને, કીધો જ્ઞાન પ્રકાશ. કરીએ. ૩૪

સમશ્યા.

એક નર દૂજો નપુંસક મળીને, નારી એક નીપાઈ;
 હાથ પાઉ નવી દીસે તેને, મા વિણુ બેટી જાઈ;
 ચતુર નર એ કોણુ કહીએ નારી, હરીહર સુરને ખ્યારી. ટેક
 ચીરચુંદડી ચણીયો ચોળી, નવી પહેરે તે સાડી;

છેમ પુરુષ દેખીને મોહે, એવી એહ રૂપાળી. ચતુર નર
 ઉત્તમ જાતી નામ ધરાવે, મનમાને તીહાં જાવે;
 કંઠે વળગી લાગે પ્યારી, સાહેબને રીઝાવે ચતુરનર
 હાથાથે તે કદી ના જાવે, દેહેરે જાવે હરખી;
 નર નારીશું સંગે રમતાં, સકો સાથે સરખી. ચતુર
 એક દિવસનું જોખન તેને, ફરી નહિ આવે કાંઈકામ;
 પાંચ અક્ષર છે સુંદર તેના, સગજ લેજો નામ. ચતુર
 કાંતીવિજય કવી એણીપેર જોડ્યા મુણજો નરને નારી;
 એ અરીઆલીને અર્થ કરે તે, સજ્જનને બહીહારી. ચતુર

ગીતર—કુલની માળા

સ્તવન ૧ છું.

વીર જીનેશ્વર સાહીબ મેરા, પારન લહું પ્રભુ તેરા,
 મેહેર કરી તારો માહારાજજી, જન્મ મરણના ફેરા;
 હો જીનજી અબહું શરણે આયો. એ આંકણી ૧
 ગર્ભાવાસ તથાં દુઃખ મોટાં, ઉંધે મરતક રહીયો;
 મળમુત્ર માંહી લપટાણો, એવો દુઃખમે સહીયો. હો ૨
 નકં નીજોદમાં ઉપન્યોતે ચવીઓ, સુદમ બાદર ઘણયો;
 વેચાણો સુધના અમ્રભાગે, માન તીહાં કીહાં રહીયો. હો ૩
 નકં તણી વેદના અતી ઉલ્લસી, સહીતે જીવે બહુ;

પરમા ધામીને વશ પડીયો, તે જાણો તુમે સહુ હો ૦ ૪
 ત્રિયંચતણા ભવ કીધા ધણેરા, વીવેક ન આવ્યો સગાર
 નિશીદિનનો વ્યહવાર ન જાણ્યો, કેમ ઉતરાશે પાર.હો
 દેવ તણી ગતિ પુન્યેહું પામ્યો, વીખીયા રસમાં બીનો
 વૃત્ત પચ્ચખાણુ ઉદય ન આવ્યાં, તાનમાન માંહી લીનો
 મનુષ્ય જન્મને ધર્મ સામગ્રી, પામ્યો છું હું બહુ પૂન્યે,
 રાગદ્વેશ માંહી બળીયો, નટણી મમતા શુન્ય. હોજી. ૭
 એક કંચનને ખીજી કામીની, તેહશું મનડું ખાંધ્યું.
 તેના ભોગ લેવા હું શરો, કેમ કરી જીન ધર્મ સાધું.હો ૮
 મનની દોડ કીધી હતી ઝાઝી, હું છું કોક જડ જેવો.
 કળી કળી કલ્પેમેં જન્મ ગુમાવ્યો, પુનરપીપુનરપીજેહ
 ગુરૂ ઉપદેશમાંહી હું નવી બીનો, ના આવી સદ્દેશાસ્વામી
 હવે વડાધજેઈ તમારી, ખીજમતમાં છે ખામી. હો ૧૦
 ચાર ગતિ માંહી રડવડીઓ, તોયન સિદ્ધયાં કાજ.
 રીખવ કહે તારો સેવકને, ખાંદ્ર અજ્ઞાની લાજ. હો. ૧૧

સ્તવન ૨ જી.

છો જગ તારણું હાર. અજીતજીન

છો જગ.

(૩૫)

ભવોદધી પાર હિતાર, અજીતજીન, છો જગ
 ત્રિભુવનના આધાર તુમે પ્રભુ, મંગળના કરનાર;
 કર્મ રોગ કાટણુ કારણુ તુમે, વૈધ તણા અવતાર. અ. ૧
 માનવંત જાણો સહુજગને, તોપણ મુજ સંસાર;
 વીતક જે વીત્યું છે સાહીય, માત પીતા પરે ધાર. અ. ૨
 બાળકની લીલા યુત બાળક, મા આગળ કરે લાડ;
 તિમહું કહું સાહીય તુજ આગળ, મુજ વીનતી અવધાર.
 દાન ન દીધું મુનીજનને બહુ, શીયળ ન પાળ્યું લગાર.
 તપથી તો બહુ ત્રાસ ધરંદીન, શા ચારો મુજ હાલ. ૪
 ક્રોધરૂપ દાવાનળ બળીયો, ભોભ અહીં વિકાળ.
 વળગ્યો છે મુજનેશું કરવું, કહો પ્રભુ દીન દયાળ. અ. ૫
 માન મહા અજગરના મુખમાં, પડીઓ છું નીરધાર.
 માયા જળ થઈ બંધાયો, કર્મ તણે અનુસાર. અજીત. ૬
 આ ભવપર ભવ હીતકારી કાંઈ, કીધાં ન કામ લગાર.
 તિણુ કારણુ સુખ લેશ ન પામ્યો, ગયો જન્મનિજહાર;
 જાણુ આગળ શું બહુ કહેવું, જલદી કરો ઉદ્ધાર;
 અવગુણુ સધગા બિવેખીને, ઘો શ્રીવલક્ષ્મી દાતાર. અ. ૮

સ્તવન ૩ જી

વનમાં મોહન ધર એક; પટ ખાર કરે શું વિવેક.
 કંચનમય પૂતળી સાર, કરે રંભાને અનુકાર. ૧
 એકેક કવલ માં હેનાંબે, તેહ કમળે ઢાંકી રાખે.
 પડિબોધી આદી માહા ભાગ્ય, છએ મિત્રધરી અનુરાગ. ૨
 આવ્યા તે પરણવા કાળે, મીથીલા બીંધીનીજ સાળે;
 પ્રભુ તે ધરમાંહી તેડાવે, હરખ્યા તે સધળા આવે. ૩
 જિઘાડે કમળ છણીયાર, પ્રસયો દુર્ગંધ અપાર.
 નૃપ ચિંતે મનુજનો દેહ, અહો એમ અશુચીનાગેહ. ૪
 ધિક્ ધિક્ ધિક્ અહોએ સંસાર, કોણુનો પુરૂષ કોણુનીનાર.
 વૈરામ રશે મનભીનો, વાધ્યો સંવેગ મનભીનો. ૫
 દહ દાન સંવત્સરી સાર, છએ મિત્ર તણો પરીવાર;
 જિજવળ પક્ષે મૃગશીર માસ, એકાદશી વૃત ગ્રહેખાસ
 મલ્લીજીનનું વૃત કલ્યાણ, કરતાં યાયે કોડી કલ્યાણ.
 તેહ મલીનાથ અભિધાન જપતાં બહે બહુ સુખદાન.

સ્તવન ૪ થું

ઓર ન શું રંગન્યારા ન્યાના, તુમ શું રંગ કરારીહે. ૧૬

તું મન મોહન નાથ અમારા, અખતો પ્રીત તમારીહે
 જોગી હોકે કાન દડાયે, મોટી મુદ્રા ડરી હે.
 જોરખ કહે તૂજ્યા નહિ મારી, ધરધર ભ્રમત મીખારીહે.
 જંગમ આવે નાદ જગાવે, આછે તાન મીલાવે હે,
 સખકારામ સરીખા ન પુઝ્યા, કાપકુ બેખ લગવેહે
 પતી હોધ ઈંદ્રી નવીજીતી, પંચ ભૂત નહિ માર્યા હે.
 જીવ અજીવકું પુજે નહિ, બેખ લહી કે હાર્યા હે.
 વેદપદી ખાહાણુ કહ લાવે, ખહા દયાનહિ પાયા હે
 આત્મ તત્વકો અર્થ ન જાણ્યોફોગટ જન્મ ગુમાયાહે.
 જંગલ જાયે ભસ્મ ચઢાવે, જટા વધારી કે શાહે.
 પરભવકી આશા નહિ મારી, ફીર જૈસાકા તૈયાહે.
 કાજકિતાબ ખોલકર બેઠા, કયાકિતાબમે દેખ્યા હે
 મકરીકે ગળે છુરી ચલાવે, કયા દેવેકા લેખાહે.
 જીન કંચનકા મેહેલ ખનાયા, હનકુ પીતલ કૈસાહે
 હાર મલે હીરનકા પહેયાં, સખ જુગ કાચ સરીસા હે
 રૂપચંદ રંગ મગન બયા હે. નાથ નિરંજન પ્યારા હે.
 જન્મ મરણકા ડર નહિં યાકું, ચરણ ચરણુતિહારા હે

સ્તવન પ મું.

જાગેસો જનમકત કહાવે, સોવેસો સંસારી હે.
 ત્રસ જીવકો હલ્યા ન કરે, થવર કશ્ણા કારી હે,
 થાપજ્ય મોસો અદત્ત ન લેવે, ચોરી મારી વારી હે
 પંચની સાખે પાણી મહણુકરતાં અવર સ્ત્રીયા બ્રહ્માચારી
 રનાન પ્રાનિત જનકી સેવા, પરીમહસંખ્યા ધારી. હે
 રૂપચંદ્ર સમકિત કે લલ્લજન, તાકુંવંદના અમારી હે. ૩

રાગ. કરી વેશ્યાની યારી.

જીઓ શોભે છે કેવા, દેવાધીદેવા, પુજે પ્રભુના પાય;
 લેવા મોક્ષના મેવા, અમૃત જેવા, દેવાધીદેવા. પુ
 વૈભારગીરીપર માહાવીર જીનનું મુખડું જોયું આજ,
 કર્મ અમારાં દુરે ટળીયાં, ફળીયાં સર્વે કાજ. જી.
 પુણું શશીસમ મુખ પ્રકાશે, તેજ તણો અંબાર,
 આશ ભર્યો હું આવીયો પાસે, ભાસે સંસાર અસાર;
 ત્રીશલા નંદન કર્મ નીકંદન, ક્ષત્રી કુળ શણુગાર.
 સીધારથ તન મૃગપતિ લંછન, યશોદાના ભરથાર;
 સંભવ મંડળી કરે વીનંતી, પામવા ભલનો પાર.
 ઝડપથી ઝાલો હાથ અમારો, આપનો છે આધાર.

રાગ. શું કામ તણી બલીહારી.

નમું નેમ જીણુંદ જયકારી, જસગુણ ગાઉં બલીહારી;
 વશ્યા ગીરીનાર, તજી નીજ નાર, સુણી પોકાર. ન.
 નીરંજન નીરાકાર છો, નેમ નગીના નાથ;
 નીરંતર નેહે નમું, નિવારો નર્ક હે નાથ. ન.
 જગદીપક જનરાજજી, ધર્મ ધુરંધર ધીર;
 ભવ ભય ફંદ નીવારજો, મોહ વીજય વડવીર. ન.
 તારક ખીરૂદ તુમ જાણીને, આવ્યા જગદાધાર;
 સંભવ મંડળી નમી કહે, સત્વર કરો ઉદ્ધાર. ન.

રાગ. પ્રહાજી શું શું કહીયે.

નેમીજી ચરણે નમુંછું,
 આવી તુજ પાય પડુંછું. નેમજી.
 આઠ ભવ તણી પ્રીત નીવારી,
 રાજમતીને મુકી વીસારી;
 ચાલ્યા ગઢ તમે ગીરનારી,
 તારો તારો દાસને. નેમજી.
 તોરણ આયે ચલે રથ ફેરી, .

શુભી પોકાર પશુ વન કેરી;
 હાંસા વાદળને વીખેરી. તા. તા. નેમજી.
 સંજમ લેધને મનશું રંગે,
 પીતઅમ્બર પહેરી અંગે
 શીવરમણીને વર્ષા ઉછરંગે તા. તા. નેમજી
 તાર્યા નર નારીના થોક,
 શુભી હર્ષ અતી મન ભોક;
 સેવકથી ન પામો દ્વેષ. તા. તા. નેમજી.
 સંભવ મંડળને પ્રભુ તારી,
 સેવકની અર્જ ઉર ધારી;
 તે સવીને પ્રભુ લેજ્જે ઉદ્ધારી. તા. તા. નેમજી

રાગ. પ્રેમનો કોલ દીયો રાજકુમાર.

પ્રભુજી મને તારો ને આવાર
 તારોને આ વાર, ભવસાગર નીસ્તાર. પ્રભુજી.
 ત્રીભુવન નાયક તું ધણીરે, ત્રી જગનો મહારાજ,
 કૃપાસીધુજી તારજેરે, ખીરદ સદ્ગુણ કરી આજ. પ્રભુ
 ભવદત્ત માંદી હું બળીયોરે, ન ઉગરવા અહેશાન;

કરણા રૂપી નીરનુરે, સેવકને થો દાન. પ્રભુ.
 વિષય વિષ માંહી લપટાણો, અંધ થઇ માહારાજ;
 મતિ વિભ્રમ થઇરે તેથી, સુઝે નહીં કાંઇ કાજ. પ્ર.
 ક્રોધ દાવાનળ માંહી ફસીયો, લોભ તણો નહીં પાર;
 માયા જળ થકી બંધાઇ, કીધાં કુકર્મ અપાર. પ્ર.
 એવાં ધણાં કીધાં છે કર્મો, આ જીવે જીનરાજ;
 સંભવ મંડળી તારજેરે, બવ બ્રમણ્યથી આજ. પ્ર.

રાગ. કુમાર મારી વાલી.

પાર્શ્વ પ્રભુ મેહર કરી, કાપો મુજ પાપો આવાર.

શીવ સુખ કારણ, યોગતી વારણ;

નિવારો પાપ અંબાર.

પાર્શ્વ૦

વામાના જાયા, વણારસી રાયા;

બ્રમણ્યામાંથી ઉગાર.

પાર્શ્વ૦

સંભવ સમાજ, નમી કહે આજ;

બવોદધી પાર ઉતાર.

પાર્શ્વ૦

રાગ રેના બોલોઆવી વાત.

નમુ જીનરાયા નેહથી..

યુક્ત હસ્તે માફ માગું. નમું

માગું આજે સંભવનાથ

ભવ ખુડતાં ઝાલો હાથ;

મેળવ શીવરમણી સાથરે. નમું

અશરણુ શરણુ હે વિભુ, જીવદયા પ્રતિપાળ,

કરજોડી આજે તુને, વિનવે છે આ બાળ;

હિતારો આ ખુડતું ઝાઝ,

તારો તમે ગરીબ નીવાળ.

સંભવ મંડળી માહારાજરે. નમું

રાગ પીતા બણી.

સંભવજીન મહેર કરી મહારાજ,

તમે મેળવો શીવપુર આજ. સંભવ

અરજ અમર અવીનાશીને, અડંગ રૂપી દેવ;

તારણુ ભવ અબ્ધીતરણુ, આપો મુજને સેવ. સં.

નીરાગી નીદ્રેષી છો, કર્મ અરી હરનાર;

તુજ અરણુ કમળે નમે, મન મધુકર સુખકાર. સં.

સ્તુતી કરી પ્રભુ તાહેરી, સદ્ગુણ આજનો દિન;

તેથી મંડળીનું થયું, દીલ આજ તહીન. સં.

રામ કામણગારી નારી.

વ્યાખ્યો વ્યાખ્યો હર્ષ મને આજ ધણોરે;
 આજ ધણોરે પ્રભુ આજ ધણોરે. વ્યા૦
 શાંતી પ્રભુનાં દરીશન કરતાં, શાંતી ધણેરી થાય,
 મોહનગારી મુરતી જોતાં, ભવની ભાવઠ જાય. વ્યા૦
 વંછીત પુરણુ કર્મ ચુરણુ, એ છે જગ વિશ્રામ;
 ભાવ ધરીને શેવાકરતાં, સરશે સધળું કામ. વ્યા૦
 અનેક ગુણુ ધારી છે સ્વામી, કરજો મન વિચાર;
 ચરણુકમળની સેવા કરવા ચાલો જનદરબાર. વ્યા૦
 સંભવ મંડળીના બાળ મળીને, માગે પ્રભુની પાસ;
 કર્મ અમારાં દુર કરીને, આપો મુક્તિ વાસ. વ્યા૦

રાગ દશા કરે તે ડાઈ નવ કરશે.

મહી જીનેશ્વર મુજથી બોલો, મહેર કરી મહારાજ,
 શેવક ઉભો અરજ કરેછે, કરજોડી જીનરાજ;
 અજર અમર અવિનાશીવિભુ, શાંત સુખ દર્શાવ,
 વિદ્યાવાણી જ્ઞાન ચિત્તમાં, દિન પરદિન વર્ષાવ. મ.
 સુદ્ધમ સૃષ્ટી સેવન કરતાં, પડે નહીં અલ્પ દુઃખ;
 કૃપા થકી વિધવિધ પામું હું, સહેલે સંપત્તિસુખ મ.

તુજ સેવા વિણ જીવન જીવું, જન્મ જરાનું દુઃખ; મ;
સંભવ મંડળી નમન કરીને, ભાગે મનની ભુખ મ,

રાગ સરવે સખીયોને શીખ દઉંરે.

રૂપબ જીનેશ્વર પાય નમું વિમળાચળ વાસી;
શિવ ગતિ ગામી, મોક્ષાધી કારી નમું ઉપકારી. ૩.

કુંઝર દેખીને મન ઉલ્લસેરે લોલ,
દરીસણુ કારણુ મનવિકસેરે લોલ;
નાહતાં સુરજ કુંડમાંરેલોલ,

પાપપડળ જાય દુરરે લોલ.
છો પ્રભુ ત્રીભુવનના આધાર કે,

તુજ અકળ ગતિરેલોલ;
પુણ્ય શશીસમ દેખી દેહકે,
હર્ષ મન અતી ઘણોરે લોલ.

આંખડી આંખુજ પાંખડી, અટમી રાક્ષીસમ બાલ;
વદન શરદનો ચંદલો, વાણી અતી રસાળ.

કેસર ચંદનથી પુજતાંરેલોલ,
પાતિક અમ બહુ ધ્રુજતાંરેલોલ;

પુષ્પો ચઢાવી પ્રેમથીરેલોલ,
ભાવના ભાવું ઘણા ભાવથીરેલોલ.

લક્ષ ચોરાથી હું ભયો, ભવઅટવી મોઝાર;

(૪૫)

તારણુ તારણુ તું મળ્યો, હવે ભવપાર છતાર.

તારક તુમ પાલવ મેં ઝાલ્યો કે,

હવે મુને તારજોરેલોલ;

ચોરટા ચાર ચુગલ જે ભુંડા કે,

તેને દુર નાંખજોરેલોલ.

સંભવ મંડળી માગે, તુજ પાસે માહારાજ;

શુભ અવીચળ રાજ, તારો ગરીબ નીવાજ. ૩.

રાગ ગાજે મગન ગરર મગન ગરર.

ચાલો સજ્જન વૃંદ તમે, સજ્જન વૃંદ તમે,

નેમ જીણુંદનાં દરીસણુ કાજ.

ગીરી ગીરનાર તીરથનાં, ગીરનાર તીરથનાં,

દરશન કરી, લ્યો લ્હાવો આજ.

જ્યાં વશીયા નેમી જીણુંદ, માતા શીવાદેવીના નંદ.ચા.

રત્ન જડીત્ર સીંહાસને, ખેદા શ્રી જીનરાજ;

ત્યાંદની ખીચજ્યું ચંદ્રમા, એવી સુંદર સુરતને

તાતરે, નમે છે મનમધુકર ચણુ કમળે;

ભવનીધી તારજો જગ શીરતાજરે. નમેછે,

શરણુ આવ્યો સાહીબા, જમ જનના આધાર;

કર્મ બહી કાપજો,

(૪૬)

ભવદય સળગેરે ચોપાસે નહિ નાસવા આરોઃ
 પ્રભુજી દયાનીર છાંટો, વાગ્યો કાળરૂપી કાંટો.
 ચોર ચારેજ નડીયા, ચારેજ નડીયા;
 તાપ તેનાથી દુર નીવાર,

દુર નીવાર, જય કરણા આધાર, ચાલો.

રામ સનનન સોહો શાવળીયા શામ.

વીર પ્રભુ તારોને જગદાધાર;
 વિશ્વાયકારી જગ તારણુ હાર છો. વીર૦

ભક્ત મનોરથ વેલી ખીલાવા,
 વાદળસમ અતીશય વિશાળ;
 જગજન ચાતક તૃપા છીપાવા,
 અમૃતસમ જીનેંદ્ર રસાળ. વીર૦

પંજર ભવ જાળે પડીયો જીવ,
 ત્રાત્રા હે તસ દુઃખ ટાળ;
 મુક્તિ પ્રીયાવિણુ પંખી મરશે,
 સ્વામીજી તેની લેળે સંભાળ. વીર૦

માયાવંશી નદીમાંદી મોલો,
 જીવ હરણુ પડીયો જાળ;

શિવ સુખ દાયક નવીન નાયક,
 પામર પશુની રાખજો ભાળ. વીર૦
 ચંદનખાળાના બાકુળ હોયો,
 ઉતાર્યો મેઘકુમાર પાર;
 અરજીન માળીને ઉદ્ધાર્યો,
 તેમ પ્રભુ સંભળ મંડળ તાર. વીર૦

રાગ કાનુડો શું જણે મારી પીડ.

મને સાહાય થાઓ દીનદયાળ;
 હો સાવચ્છી રાયા. મને.
 સહાય સ્વામીજી કરો. કર્મ રીપુને હરો;
 ભવ અટવીમાં ફેરો ફરીયે તાત, ફરીયે ફરરરર
 કર્મ કટંક ખુચ્યો, પાપ પડલે ધુળ્યો;
 સુઝ્યો નહીં પંથ એકે સાર, સુઝ્યો સરરરરર મ.૧
 નર્ક નીગોદે વસીયો, કર્મમલ માંહી ફસીયો;
 ખસીયો નહીં કુલટા કુમતિદંદ, ખસીયો ખરરરરર મ.૨
 ક્રોધ દાવાનળ બળીયો, માન અજગરે ગળીયો;
 મોહ મહામલ્લે તાકયું તીર, તાકયું તરરરરર
 કુદેવ કુગુરને જાચ્યો, આઠે મદમાંહી રાચ્યો;

ડસીયો અરતી કેરો સર્પ, અરતી અરરરરર મ.૩
 વીખીયા રસમાંછી રાચ્યો, નટ આ ભવમાંછી નાચ્યો;
 પાપ મેઘ માથે ગાળે અપાર, ગાળે ગરરરરર
 શીવરમણીના સ્વામી, વસળે ઉર અંતરજ્ઞમી;
 કાપો મુજપાપો દીનદયાળ, કાપો કરરરરર મ.૪
 માતા સેનાના જાયા, તાત હંતારી રાયા;
 કૃપાવારી છાંટો દવમાં આપ, છાંટો છરરરરર
 સંભવ મંડળી તારી, શેવકને ઉગારી;
 દેજે શીવશ્રેણી જગદાધાર, શ્રેણી સરરરરર મ.૫

રાગ. કેને કહીએ કળેડાનિ કહાણિરે.

થષ શાંતી શાંતીનાથ સ્વામીરે;
 પામી તુજ દરીસણુ ગુણુ આમીરે. થષ૦
 અચીરાના નંદા, પાપ નિકંદા;
 કરીયે નમન તુને શીર નામીરે. થષ૦
 ત્રીભુવન તીલક નાથજી, નીવારો ભવ કંદ;
 કુમતી કદાચહ કાપીને, આપો મુક્તિ કંદ.
 સંભવ મંડળીના વીશરામીરે;
 સાહાય થજો અંતરજ્ઞમીરે. થષ૦

(૪૯)

રાગ હજી બાળ મળી ન મન મોહનની
 થિત મોટયું આજે છનરાજ વિષે;
 છનરાજ વિષે, પ્રભુજી પાસે. ચીત.
 ચાર ચોરના સંગથી, હાથોછું હે નાથ;
 કરણા દ્રષ્ટીથી જુઓ, સેવકને દીનાનાથ. ચીત.
 જન્મ મૃત્યુ દુખને, નીવારો જગનાથ;
 દુખ કાપી સુખ આપીને, મેળવ શીવપુરસાથ. ચીત.
 સંભવ મંડળી કહે, હે પામરપાળ કૃપાળ;
 દરીયનદ્વય પાવન કરો, આ સમાજના બાળ. ચીત.

રાગ. નાથ નવ કરો વાત ધર જવાનીરે;
 શાંત આ હૃદયે છે પ્રભુની ખારીરે;
 નહિ વિકાર, દિસે લગાર, જોતાં આ વાર, વારંવાર;
 હર્ષ ધાય બારીરે. શાંત, ૧
 ચાર લોચની રસીલા, સુરત તારીરે,
 નિરખી નાથ યાઉં સગાય, દીનપ્રાણ, મકડ હાથ;
 કૃતીલ કુમતી વારીરે. શાંત. ૨
 ગંમના તરંગ, બિલ્વસે અખસીરે,

અતિ કમંમ, કિછળે અંગ, અપૂર્વરંગ, ભવીક અંગ;
બિલ્લમે અપારીરે. શાંત ૩

વિશ્વસેન નંદ વંદના અમારીરે;
કર્મ જંદ, ટાળો જંદ, મુકિત કંદ, કર આનંદ;
ચીનતી રચીકારીરે શાંત. ૪

અલ્પ બુદ્ધિયા, અર્જ આ ઉચારીરે,
જગત રયાગ, દયા ધ મ, આપતું નામ, જપેજ આમ
સંભા મંડળી સારીરે. શાંત. ૫

રાગ, સાચે સુખીયાનો શૂળી છે રાજ.

નકી નરકનુ દાર છે નાર. ચતુર નર ચેતજ્ઞે. નકી.
મનજી મધુકર ભંજો સંભાળ. નકી.
નારી મદન તલાડી, બુડયો સયલ સંસાર;
નર વીરલા કોઇ હોયે, તરી નીકજો તસપાર. નકી.
નાગચથી નારી બુગી, ખંતે મુખથી ખાય;
જીવતાં ખાયે કાળજી, મુજો નરક લખ જીવ; નકી.
સમા રસમાં દુઃખ મળી, ચલ્યા નેમ ગીરનાર;
બીજુ કારણ નવી ઇચ્છેશો, નારી પાપ અંખાર. નકી.

રાગ. ૫૬.

વીતી વેળા ન મળે પાછી, બૂને તે બન બટકેરે;
 પરમ પુરૂષતો પુણ્યા મૃતને. ઘટકે ઘટકે ઘટકેરે. વી.
 સદા શરીર કાયનો કુળો, તટકે ઈધને તટકેરે;
 પાણીના પરપોટા સરીખો, ફટકે ઈધને ફટકેરે. વી.
 મારા તારમાં શું ગોઠ્યો, મરી જવું છે મટકેરે.
 લલચાયો શું વિના વિચાર્યે, લલના ફેરે લટકેરે. વી.
 મુંઝવા શું ચામડા ચાતરી, ચતુરા ફેરે ચટકેરે;
 ખરા લાભથી ખસી ગયોએ, મુરખ કેમ ન અટકેરે. વી.
 સદ્ગુણ સિંહ સમાન લેખીને, સર્વ વાતમાં વટકેરે;
 માયાની આ ઇંદ્ર જાળમાં, કુલી જઈશું ફટકેરે. વી.
 ઠશું કામ તારે નહીં આવે, નામરૂપ તે નટકેરે;
 સગાં કુટુંબી સહુ એ સાથી, છેલ્લી વખતે છટકેરે. વી.
 સંભવ મંડળ અરજ કરે છે સુસળે નગ્ને નારીરે.
 આળસ દુર્ગુણ સર્વે છંડી, પ્રભુ બળે ડહરજેરે. વી.
 રાગ હે. રી.

હંધેકેમ અરેએ જમાગી, જાય કાળવલો જોતેજગી; હ.
 આવે બ્યારે અણ ચિંત્યુમૃત્યુ, ભાઈ જવાય ન બાગી,

પૂત્ર કલત્ર ન કામના કાઇ, દેશે મુએ સહુ દાગી;
અતી આપણા અનુગામી. જી.

હમ કોઇ મદ મોહ લોખને, મત્સર મેલને ત્યાગી;
પાપ સર્વ પ્રપંચ વીસારી, નાંખ બરમ બેઠ બાગી:
નિકર વાણીઓ જાણુ વગી જી.

મેલ ચમત્ત અને માન મોહુ રે, પ્રભુ ભજનમાં રાગી;
આ બચસામર દુઃખે બરેલો, તરી ચકાવજ ત્યાગી.
સેજમાં થવાય સુભાગી. જી.

આ કાયા કેવળ કાચની કોઠી, ઠોકર લેશ જો વાગી.
કટકટ કુટતાં વાર ન લાગે, નાંખ મળવી ફરી માગી.
જાવે બજી લેને સુદાગી. જી.

આજે મંડળ આ ચરણ કરેજો, ધર્મ કરો અનુરાગી
મનુષ્ય જનમનું સાચક જાણે, વિક્યાને દુર ત્યાગી;
સદ્ય પ્રભુ ભક્તિ લે માગી. જી.

રાગ પુનેઝ ચાંદની.

ચાલો ચાલોને જઇએ, સોરઠ દેશમાં રે;
જ્યાં પુંડરીક ઝિરિ પ્રખ્યાત, નમો મેહુ ધરીઝિરિજાનને રે.
એ તરણુ તારણુ સીર્ય જાણીએ રે;

ગિરિ મહિમા અપરંપાર. નમો.

સા-અનંતા મુનિવર એ ગિરિ, વરીયા શીવવધુનાર;

વળી અનંતા અલીયા કને, પામશે ભવનો પાર.

નવ સદેહ એમાં આણુશોરે,

જેની શાસ્ત્રમાં છે ઘણી સાખ. નમો. ૧

સા-અદ્ધર કોડકોડી સાગર, નાલીરાયા કુળચંદ;

પ્રથમ ધર્મ ચલાવતાં, મરદેવીનો નંદ.

ભાખ ત્રાક્ષી પુરવ ધરમાં રહીનેરે;

પ્રભુ દેતાં વરશીદાન. નમો. ૨

સા-રાજ બળાવી ભરતને, લેવે સંજમ ભાર;

વરશીતપનું કર્યું પારાણું, શ્રી શ્રીહંશ કુવાર.

લેવે શેરડી રસ પ્રભુ મુજતોરે;

રૂઢી અક્ષયત્રીજ મનોહાર. નમો. ૩

સા-પ્રથમ જીનેશ્વર આવીયા, પુર્વ નવાણુંવાર;

રાયણું ફેટે સમેાસરી, કીધો ગિરિ વિસ્તાર.

મુણી ભરત સંધ લઇ આવતાંરે;

તીથ દરશીને કરતાં ઉદ્ધાર. નમો. ૪

સા-ચેતર ભુદની પુનમે, પાંચકોડ મુની સાર;

ગુરિક અણુધર એ ગિરિ, ગ્રહ્યો શીવવધુ હાથ.

એથી પુંડરિક ગિરિ નામ સ્થાપીઓરે;

ત્યાં તીર્થેપતી શ્રીઆદીનાથ. નમો, ૫

સા-પ્રથમ પ્રભુજી પોતરા, દ્રાવીડને વારી સેણ;

સીધાચળ સીદ્ધી વર્યા, કારતીક પુનમ દિન.

પ્રભુ અજીત શાંતી દોય જણારે;

આવી ચાતુર માસ ત્યાંપ્રીધ. નમો. ૬

સા-દ્વાગણુ શુદ્ધની દશમે, નમી વી નેમી બેન્નેડ;

અણુસણુ કરી શીવ વર્યા, સાથે મુની બે કોડ.

શીદ્ધ થયા પચીસે અણુગારથીરે;

પાંચે પાંડવ એ ગીરિરાજ. નમો. ૭

સા-નેમી પુત્રી ચોસઠ કહી, કરતી આતમ હામ;

ચેતર વદની ચોદશે, પામી અવીચળ કામ.

રામ ભરત મુની ત્રણ કોડશુરે;

કર્મ કાપી પામ્યા શીદ્ધ રાજ. નમો. ૮

સા-દ્વાગુણુ ઉજલી તેરશે; સ્યામ પ્રદુમ કહેવાય;

સાડીઆઠ કોડ મુનીવર, શેહેજે શીવપુર જાય.

છેલ્લા નારદ એકાણું લાખથીરે;

ગિરિ ઉપર વસીઆ શીવનાર. નમો. ૯

સા-ગદ્ય ચોવીશીના પ્રભુ, ખીજ નીરવાણી નાથ;

કદમ ગણધર એક કોડશું, ભરતા મુક્તિસે બાથ.

તેને કદમ ગિરિ બોલતાંરે;

જેના નામથી નવનીધ થાય. નમો. ૧.

સા-એમ અસખ્યા મુનીવર, એ તીર્થ મોઝાર;

સિદ્ધ્યા ને વળી સિદ્ધશે, મહિમા અપરંપાર.

ભાષે દાન દયા પન્યાશનોરે;

શિષ્ય શોભાવ્ય વિમળ સુખકાર. નમો. ૧૧

અગાઉથી આશ્રય આપનાર

સાહેબોનાં નામ.

૨૦૧ શેઠ જોશંગભાઈ હઠીશંગ

૧૦૧ શા નાનચંદ રાચચંદ

૭૫ શેઠ ભગુભાઈ પ્રેમચંદ

૫૧ શેઠ લાલભાઈ ત્રીકમલાલ

૫૧ શેઠ અમરતલાલ વાડીત્રાલ

૫૧ ઝવેરી લલુભાઈ રાચચંદ

૫૧ શા વીરચંદ ઝવેર

૩૧ શા નાનચંદ રાચચંદ

૩૦ શા હરયાભાઈ તાનચંદ

૩૧ શેઠ ભોગીત્રાલ વીરચંદ

૨૫ શેઠ લાલભાઈ દલપતભાઈ

- ૨૫ શા મુળચંદ્ર મનમુખબાહ
 ૨૫ શા વળબાહ સેવકરામ
 ૨૫ સોદાગર હેમચંદ્ર કપુરચંદ્ર
 ૨૫ શા મગનલાલ સામળદાસ
 ૨૦ શા પોપટલાલ મનમુખરામ
 ૨૦ શા કરતુર ગીરધર
 ૨૦ શા ગાહ્યાબાહ મૂલચંદ્ર
 ૨૦ શેઠ ઠાલીંગસ વિમાબાહ
 ૨૦ શ્રી ગાંધીદાસ સભા
 ૨૦ શા સારાબાહ હરીલાલ
 ૨૦ શા છોટાલાલ મનમુખ
 ૧૬ શા બાહચંદ્ર જવેરભાઈ
 ૧૫ શા ઘેલાબાહ જોડાભાઈ
 ૧૫ શા હિમેશરામ વખતચંદ્ર
 ૧૫ સોદાગર સકરચંદ્ર હરિચંદ્ર
 ૧૫ શા લખમીચંદ્ર જોડાભાઈ
 ૧૫ શા આપાલાલ ખુતચંદ્ર
 ૧૧ શા ખોડીદાસ હીરાચંદ્ર
 ૪૬૦ પુસ્તક દશના મોહક નં ૪૨
 ૨૮૦ પુસ્તક પાંચના મોહક નં ૫૬
 ૩૦૧ શ્રી પાટલખાતે
 ૪૦૪ પરસુરમ

વિજ્ઞાપના પત્ર.

સર્વ જ્ઞાનજ્ઞાનની વૃદ્ધિ ઇચ્છનારને જીન તી
કરવામાં આવે છે કે આ પુસ્તકે મંડળીમાંથી
અગર નીચેના ઠેકાણેથી મળશે જોમને ખરીદવા
ની મરજી હોય તેમણે રોકડી કીંમતથી અગર
વેલ્યુપેપરથી મંગાવી લેવું. નોટપેટ કામળ લી
ધામાં આવશે નહિ.

શા. ઠાકાભાઈ હગુનસાલ.

ઠે. લુણાવાડે મોટી પોળ.

મુ. અમદાવાદ.

તૈયાર થાય છે નામ નોંધાવો.

“ શ્રી રાત્રી લોજન નિષેધક ”

